

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 232. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234350176/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

... Det dundrede i Huset, saa Fru Brandt vaagnede af sit Eftermiddagsblund. Det var Skovrideren, der i Gangen slog Sne af sine Støvler.

— Hej, Folkens, raabte han og slog Mellemdøren til Køkkenet op: her er berejste Personer ...

— Goddag, Ida-Tut ... Goddag, Sofie.

— Goddag, Goddag ... Ida kom ud, hendes Stemme fik en hel anden Klang. Saa aabnede hun Døren til Stuen.

— Goddag, Fru Brandt, sagde Skovrideren, mere mut, mens Fru Brandt rejste sig lidt op i Stolen.

— Aa ja, aa ja, sagde Fru Lund, der blev viklet ud af en Masse Tøj, inderst havde hun to rødstribede Modest'er: det har været en dejlig Tid. Men man bli'er jo ør, sagde hun: og saa er jeg dog altid saa underlig ved at køre paa Jernbane ...

Fru Lund fik sig sat, og Fru Brandt sagde:

— De skulde da ha'e Hatten af?

— Aa Tak, en lille Stund, svarede Fru Lund og fik Hatten af, det graa Haar strittede, saa hun lignede en ukæmmet Pudel. Alt imens begyndte hun at fortælle om Sønnens Bryllup:

— Ja, Brylluppet stod jo paa Hotellet. Det er rigtig et nydeligt Hotel i Kolding — — og saa propert. Og tres var vi, ka' De tænke Dem ... alle de glade Mennesker ... ja, dejligt var'et at se saa megen Glæde.

— Var hun i Silke? spurgte Fru Brandt.

— Ja, ja, det bruger de jo nu, og Herregud, man kan jo si'e som saa, at den kan farves ...

Fru Lund blev ved at fortælle, lidt hurtigt i Sætningerne, for hun blev altid ligesom en Kende stakaandet i Kurvestolen foran Fru Brandt: om Middagen og Gæsterne og Talen ...

— Den var ja'gu køn, sagde Lund, der trampede op og ned rundt om Kakkelovnen.

— Og Gaverne? spurgte Fru Brandt.

— Ja, Folk de har saamæn husket os — om det saa